

CÁI GIÁ CỦA THI GIO DÀNH CHO CON

Trần Mạnh Duy

Hello anh,

Em là Phụng Mai nè, here is my new phone number! How are you going so far? I will come over to visit you and check on this Saturday bc check be will off! By the way, I need your help pls because I have a hard time now with Angie! She gave me a lot of headache and she got some trouble at her school! I'm so frustrated and don't know how to deal with her! Might be you will give some good advice that show me how to get there!

Thank you.

Cái mà tôi nói nhàn nhàn đó là tâm sự hoặc câu hỏi của tôi, tâm trí tôi nghĩ ra một cái gì mà theo tôi nó rất đúng, có thể không phải chân lý. Đó là: Thi giơ và tình yêu dành cho con cái bao nhiêu sẽ mang lại hoa trái bấy nhiêu. Nếu đem nhàn nhàn này vào một đồ nhàn nhàn của toán học, nó sẽ như sau:

THI GIƠ + TÌNH THƯƠNG = THÀNH QUẢ

Tóm lại, thi giơ và tình thương của cha mẹ dành cho con bao nhiêu thì thành quả học tập đó cũng bấy nhiêu. Dành ít thi giơ cho con, là việc học của con, ít quan tâm dạy dỗ con thì học quả sẽ là những đứa trẻ biết thời vụ giáo dục, thi cử trong đời sống tâm lý, tâm linh và xã hội. Phía phụ huynh sẽ phải học cách của những thi sĩ thời văn nghệ gia cha mẹ và con cái, những lối sống và cách cư xử vô giáo dục của con cái. Những nhất là những đứa trẻ này rời ra sẽ trở thành món ngon cho những tay cầm của xã hội.

Đã có những cha mẹ mà sống không sống nổi, chết không chết nổi với những đứa con bất hạnh, trẻ nhà đi hoang, sa đọa trong xì ke, ma túy, trộm cắp, đi đi m đi đi đánh mạt tu và trộm, đánh mạt tu qua nhàn nhàn năm tháng tù tội. Một số đã kết liễu đời mình trong bất mãn, vô vọng! Và kết quả trên số phận của những học quả nào khác nữa? Đó là một gia đình đổ vỡ, vỡ chông bít

hòa, và ly dị. Đây có phải là những nhàn nhàn xét và kết luận bi quan không? Thưa không. Vì ai cũng

đều biết rằng: "Gieo nhân nào sẽ gặt quả nấy". Chính Chúa Giêsu cũng đã dạy: "Cây tốt không thể sinh trái xấu, mà cây xấu cũng không thể sinh trái tốt. Xem trái thì biết cây. Không ai hái trái vụng nổi bùi gai, hoặc trái nho nổi lùm cây." (Lu-ca 6:43-44). Trên thế giới, làm gì có ai tìm thấy những trái cây tươi tốt, thơm ngon như bưởi, xoài, cam, quýt, mít, mận, sầu riêng, chôm chôm, măng cụt... trong những bụi gai?

Và đó cũng là những việc học hành mà người xưa đã có những kinh nghiệm và quý giá, và đáng quý. Đó cũng là những gì mà khoa tâm lý giáo dục ngày nay đang khám phá và rất lý làm giá trị. Chúng ta đang trong những câu nói mà rất nhiều và có thể là học tập các phụ huynh

Viết Nam đưa thu về niềm lòng:

Tâm lý phát triển:

"Dạy con tập thu về còn th". Kinh nghiệm sống này cho đến hôm nay tâm lý phát triển và tâm lý giáo dục đã chứng minh là đúng.

Khi đứa trẻ lên 3 thì 80% những tế bào não bộ đang trong thi giơ phát triển. Đây là thi giơ mạt tu nhàn nhàn cho việc giáo dục mạt tu em bé. Cha ông ta xưa đã nói: "Dạy con tập thu về lên ba" là vụng. Khoa học chứng minh thêm, thi giơ này là lúc mạt tu em bé phát triển về khả năng NÓI, khả năng ĐỌC, và khả năng CA HÁT.

“Nói, đọc, và ca hát” là những khả năng tiềm ẩn của trí khôn, lý trí, và tài năng của đứa trẻ. Và đứa trẻ này cũng phù hợp với kinh nghiệm nuôi dạy con cái của người xưa: “Con lên ba, cần nhà trẻ nói.” Do đó, việc cha mẹ quan tâm, lo lắng, và dành thời gian cho con trong thời gian này trở thành một sự quan trọng và cần thiết. Nó sẽ giúp đứa trẻ phát triển những gì mà chúng sẽ sử dụng

sau này.

Song song với sự phát triển về thể lý, hiểu biết và tài năng, đứa trẻ còn phải được dạy dỗ về mặt tâm lý, tình cảm và tâm lý đạo đức. “Nhân chi sơ, tính bản thiện”. Rồi từ việc phân tích đứa trẻ này có ít cha mẹ quan tâm và dành thời gian với con cái. Theo một khảo cứu thì trung bình cha mẹ chỉ dành khoảng 8 phút mỗi ngày cho con cái trong đó bao gồm một thời kỳ chơi, chơi, và sự ăn uống. Phần đông phụ huynh thường chỉ phó mặc hay khoán trách nhiệm cho nhà trường, nhà thờ, chùa

chùa, hoặc các trung tâm dạy trẻ mà quên rằng những năng lực, khả năng của đứa trẻ con họ là do cha mẹ, các vị trí, các chức năng, các khoa học, các phát triển tài năng. Họ quên rằng chính họ phải là những người dạy dỗ cho các em cách sống, lối sống, và ý nghĩa cuộc sống mà chính là cha mẹ trong khung cảnh của gia đình.

Sự phát triển toàn diện của con người cần phải được tiếp tục nuôi dưỡng và kéo dài trong thời gian bao lâu. Riêng về tâm lý, nó cần đến 30 năm. Kinh nghiệm sống của người xưa là “Tam nhi lập”. Đứa trẻ này cũng phù hợp với khoa học. Theo sinh vật học, thùy trán thuở nhỏ là

trung tâm lưu giữ những dữ liệu để xây dựng cá tính và tập cách hành động sau này của một người. Trong suốt thời gian từ khi mới sinh đến lúc khoảng 30 tuổi, mới là lúc kích thích hoặc một phần nào xảy ra nó để được ghi khắc vào đây giúp trẻ một vài tập thể chế độ và thành số. Nhờ vậy, nếu một đứa trẻ em học hoặc một thanh thiếu niên cãi cha mẹ, không vâng lời cha mẹ, hành động buông thả sống theo bản năng thì một vài tập thể chế độ ghi được. Nếu không được sửa sai, hoặc không được huấn luyện trẻ, nó sẽ biến thành một quái vật và lối sống sau này.

“Bản chất của đức, những tật không của đức”. Một lỗi lầm, một khuyết tật đi kèm có thể sửa sai, nhưng khi nó trở thành một quái vật, thành lối sống của một người thì không hy vọng sửa được.

Đúng tâm lý giáo dục:

“Bé không vin, cần gây ngành”.

“Cây nghiêng chi u nào, sẽ đổ theo chi u nầy”.

Trẻ là nguyên tắc giáo dục và việc dạy dỗ của tâm lý giáo dục, thời gian tuổi trẻ, tuổi trẻ và cần thời gian về thành niên cũng vậy là thời điểm tốt để giáo dục, sửa sai những khuyết tật đi kèm. Nếu phụ huynh, cha mẹ lơ là, coi thường hoặc ít quan tâm thì cái “tính bản thiện” của con cái, những khả năng của nó sẽ biến thành thói quen, tật xấu.

Như một học sinh, tập quán xấu sẽ dẫn đến những tật xấu, hành động xấu. Đó cũng là kết quả, là thói quen, là hành động đi do những năm tháng tuổi trẻ thiếu tình thương và sự dạy dỗ của cha mẹ.

Có nhiều ý kiến cho rằng: “Cha mẹ sinh con, trời sinh tính”, nhưng đây chỉ là một lời bào chữa về việc, trốn tránh trách nhiệm. Thực tế, không có Trời, Phật hay thánh thần nào sinh ra cái tính

xấu của một người. Bởi vì xấu là việc bóng đổ của tốt. Khuyết tật đi kèm là sự thiếu sót của thiện hảo.

Giáo dục gia đình:

“Cha nào, con nấy”.

“Con học tập chăm, cháu học tập bà”.

Ngay cả khi vợ chồng thành quả của những bậc cha mẹ biết dành thời giờ, biết quan tâm lo lắng cho việc giáo dục, học tập của con cái, là họ ưu tư đến nỗi đốt mà những cha mẹ, phụ huynh đã không màng gì đến tương lai của con cái. “Không có lý gì mà cho?” Nguyên tắc triết học này được cho là đúng khi chúng ta đi vào giáo dục. Thực tế nhất là “không cho” con cái thời giờ, và “không cho” con cái sự quan tâm, dạy dỗ khi chúng còn nhỏ, cần đến mình.

Con học tập hay học tập? Có thể là tập cả hai, tập bà và tập mẹ, hoặc tập cả cha lẫn mẹ, cả ông lẫn

bà nếu trong trường hợp ông bà, cha mẹ không đảm đương vai trò tình nguyện, và nhất là không ý thức về những nguyên tắc giáo dục khi con cháu còn nhỏ tuổi.

KẾT LUẬN

Tóm lại, bậc cha mẹ rất khó chịu khi có ai phê bình, hoặc tỏ ra không hài lòng về con cái của mình.

Những bậc cha mẹ nghĩ sao, nếu một ngày kia, con cái bậc cha mẹ làm cái “rất khó chịu” lý do cho bậc cha mẹ, bậc cha mẹ thành nhân nhân của chính những gì mà bậc cha mẹ đã làm ra.

Vậy để tránh cho con cái cũng như chính bậc cha mẹ khi phải liên lý do đến những hậu quả xấu sau này, thì tốt hơn hết và quan trọng nhất là hãy dành thời giờ và sự quan tâm lo lắng để yêu thương, giáo dục chúng khi chúng còn trẻ.

Bậc cha mẹ đừng sợ trẻ, câu trả lời sẽ đến ngay trước mắt khi con bậc cha mẹ bước vào tuổi vị thành niên.

Cái

tuổi mà ngay cả những cha mẹ tốt, luôn yêu thương, săn sóc và giáo dục con đôi khi cũng gặp phải những phiến phẫn, nói gì đến những người không mất chút quan tâm và dành thời giờ cho con cái mình?!!!

Vậy hãy bắt đầu từ hôm nay, mỗi ngày dành ít nhất 5 đến 10 phút để:

NÓI. Không chỉ là con nói với cha mẹ, những bậc cha mẹ cùng học cách để nói chuyện với con cái. Hãy nói với con lúc tuổi còn thơ để sau này khi khôn lớn, con cái bậc cha mẹ cũng sẽ biết cách thăm

hỏi và trò chuyện với bậc cha mẹ.

ĐỌC. Là người nghe tâm sự của con cũng như để con nói ra, để cảm nhận tình cảm và sự quan tâm

của bậc cha mẹ. Con cái hiểu cha mẹ và cha mẹ hiểu con cái. Sự hiểu biết càng nhiều thì mối dây thân tình và hạnh phúc càng bền chặt.

Và cùng HÁT với con, trẻ là sinh hoạt và cùng vui chơi với con. Giúp con phát triển những tài năng. Gia đình rõ ràng tiếng cười.

5 hoặc 10 phút ngắn ngủi mỗi ngày những sự giúp đỡ của cha mẹ lẫn con cái có một tương lai tốt, vui

vui, hạnh phúc, và thắm đượm tình nghĩa.

Kết quả của những tháng ngày tươi tốt, tươi cười, và bớt sầu, là một mùa thu hoạch tốt. Cây sẽ đâm chồi nảy lộc, đơm bông kết trái, và trái chín thắm đượm tươi cười.